

Но стълбата треперѣше и прѣщѣше. Когато дяволътъ наближи месечината, натопи четката въ катраненото буре и по-сѣгна да нацапа чистото лице на месечината, стълбата изпрѣщѣ силно и се пречупи на две. Бояджията изтърва бурето и самъ полетѣ надолу. Бурето падна върху главата на куциятъ дяволъ, облѣ го съ катранъ.

Затече се черниятъ дяволъ на рѣката, наведе се надъ водата, почна да се мие, но не можа да измие катрана. Отъ тогава до день днешенъ той ходи по земята черъ и не може никжде да се измие.

На другия день тримата дяволи напълниха отново бурето съ катранъ, направиха още по-яка стълба и пакъ отидоха навечеръ въ гората да чакатъ месечината. Ето я и тя изгрѣ: по-свѣтла и по-хубава отъ всѣки другъ пътъ. Двамата дяволи изправиха пакъ стълбата, а третиятъ почна да се катери, но вече не съ бурето, а съ едно ведро катранъ.

— Като свършишъ катрана въ ведрото, — поржча куциятъ дяволъ, — слѣзъ за още!

Пъргаво се покатери дяволътъ съ ведрото до самия връхъ на стълбата. Наближи месечината, потопа четката въ гъстия катранъ и почна да я цапа. Цапа

я, каквото я цапа — почерни едната ѝ половина.

Долу двамата дяволи стоеха зинали и гледаха. Като видѣха, че работата е свършена наполовина вече, тѣ почнаха да подскачатъ отъ радостъ, да се боричкатъ и викнаха да пѣятъ. Пѣсеньта имъ бѣше висока и дяволска. Дѣдо Господъ, тъкмо за-спалъ първия си сънъ, се стресна, пробуди се и погледна надолу.

— Бре, — каза той, — на небето нѣма нито едно облаче, а половината отъ земята е тъмна. Да не е станало нѣщо лошо?

Обърна очи къмъ месечината и видѣ малкиятъ дяволъ съ ведрото и четката — цапа нощното свѣтило.

— А, ето какво е намислилъ дяволътъ, додето азъ спѣхъ! — гнѣвно извика Той и прокълна бояджията: „Остани тамъ съ ведрото навѣки въковъ, за страхъ и поучение на всички ония, които искатъ да откраднатъ свѣтлината на хората.“

Думитъ божии се изпълниха. До день днешенъ върху месечината ще видите едно човѣче съ ведро катранъ и четка въ ржце. Затуй тя не свѣти тъй силно, както по-рано. Отъ време на време нацапаната месечина се спуща въ морето, кже се и се мжчи да измие петната, ала не може да ги измие.

Преразказа: А. Каралийчевъ